

CANVELOBTUFITR
I B C A D E F E R O S E U
C A I C T B I P E C H I C
L T B A S A Y A G D A U B
I L I T J X C T A O N E I
S I L I O Q H I F G B O Z
M O L A B T U C O V U R A
E M A B R E N M F E L I D
M I R O I N I B O P E C O
Z B O T A I D E B U X A J
E S C A C S A B U N U C U
D O G L E T R P T E H B O
X I B I J O B A S R U E T

M T O R D E R A V F
A S E N I A A L A N C
R A N O I A G R A C O L I
A B E S R E T
B L L O B R E O A T

TV3

12.30	Agenda sardanista.
12.32	Sardanes.
13.00	Oliana Molls. «Musclos i perles».
13.20	Avanç informatiu.
13.22	Universitat oberta. Repetició setmanal.
15.00	Telenotícies.
15.30	Els Barrufets.
16.00	Clau R. «Els estrangers».
16.50	Esports en acció.
18.20	Digui, digui... Prova.
18.40	El gran oceà del capità Cook. Capítol 6.
19.30	Botó fluix.
20.00	Joc de ciència-magazine.
20.30	Telenotícies.
21.00	Pel·lícula. «Belleza negra» (1971, 106 min.). Director: James Hill; intèrprets: Mark Lester, Walter Slezak, Peter Lee. El senyor Evans regala un poltre al seu fill, però a causa dels deutes l'ha de vendre.
22.45	Els treballadors del mar.
23.45	El món del cinema.
00.15	Fi d'emissió.

TV3

10.05	Temps d'esperança.
10.45	Matinal a TV3.
12.45	Fi d'emissió.
13.30	Avanç informatiu.
13.32	Esports en acció.
15.00	Telenotícies.
15.30	Fèlix, el gat.
16.00	No passa res. Repetició.
17.00	N'hi ha que neixen estrellats. Capítol 12. En Frank vol ingressar a la RAF.
17.30	Vida salvatge.
18.00	Identitats. Convidat: Mary Santpere.
19.00	Música vista. «La Salseta del Poble-seco».
19.30	La Puça i els Gegants.
20.30	Telenotícies.
21.00	30 minuts.
21.30	A cor obert. «Una ala i una oració».
22.30	Gol a gol.
23.30	Fi d'emissió.



Futbol Sala

PARTITS DE LA PROPERA JORNADA (8ª Play - Off)

Divendres 27 8 30	REBOST - PENYA BARÇA
Dissabte 28 3 30	ALMORRANES - KOLEKTIU OT
" " 4 30	CASA SEVERINO - ANONIMS
" " 5 30	ANGELS - WAT - 69
" " 6 30	XARXA - HUMANES STARS
" " 7 30	ESCACS - MOTOS VIDAL

ESCACS
Joan Segura
Núm. 2.097

De penal en penal ells van guanyant.

Ho sabieu que al Real li piten penals a favor? Que va...

SON EL REAL PENALORIS



SOLUCIÓ

En una inspirada combinació, les blanques aprofiten la força de les torres doblades a la columna CR i aconseguen la victòria. Kramer Rüster. Alteheide, 1926. Com es guanya?

LOTERIA PRIMITIVA

Combinació guanyadora d'anit, 26-III-1987

3	12	18
25	26	49

Complementari: 2

Quantitats a repartir:

6 encerts:	342.532.654
5 enc+comp:	128.449.745
5 encerts:	242.627.297
4 encerts:	285.443.879
3 encerts:	428.165.818

TELEFONS UTILS

Urgències i farmàcies 72.00.13.

Ajuntament d'Ulldecona	72.00.13
Polícia Municipal	72.00.13
Guàrdia Civil	72.00.36
Bombers d'Ulldecona	72.01.80
Bombers Tarragona (Permanent)	54.70.80
Farmàcia Puig	72.01.61
Farmàcia Viladot	72.00.31

PÒRTIC

!! VOLEM VIURE DE LA TERRA !!

Fins ara els pagesos que han viscut de la terra ho han fet gairebé sempre a base de sacrificis i privacions de tota mena. La pagesia ha estat la classe soferta i pacient, la de l'any que ve. Es curiós que molts de sectors viuen del treball del pagès i aquest en malviu, i no pot surar.

A Ulldecona la situació també es greu, sempre ho ha estat dirien alguns, però ara fa mal al cor veure la quantitat de bones finques abandonades que hi han al terme. La situació es complexa, s'escapa d'aquest petit comentari, però cal fer alguna cosa, les possibilitats d'Ulldecona són molt bones, cal posar-hi els mitjans necessaris i la il·lusió que faci falta. Cal apostar pel futur i modernitzar les explotacions, noves tècniques, organitzacions adequades, finques grans, preparació professional, conreus amb futur, comercialització i industrialització, etc, etc, no acabariem, però cal començar, no perdem novament el tren.

SUMARI

- PÒRTIC
- ELECCIONS
- NOTICIARI
- ERC-ULLDECONA
- OPINIÓ
- LA NOTICIA
- ENTREVISTA
- LLETRES
- ESPORTS
- DARRERA PÀGINA

ELECCIONS

TOT EMBASTAT

Mentre CIU diu no tenir encara res en clar, però que pot aclarir-se en qualsevol moment, AP manifesta la seua intenció de presentar-se, salvant els problemes que puguen sortir. ERC o sigui nosaltres, com es lògic no podem difondre rumors, i obligats a dir la veritat hem de confessar no tenir encara ni la llista completa ni la distribució dels llocs, si en canvi 8 o 9 noms segurs. La setmana vinent mes.

Qui sembla tenir les coses més clares es el PSC-PSOE, de qui ja us podem oferir els primers llocs rigurosament contrastats per fonts diverses. 1. JAUME ANTICH 2. PÍO PUIG 3. FELIPE DELGADO 4. ANGEL MILLAN 5. RAMON CALLARISA 6. MANOLITA NADAL. 7. JAVIER BLASCO. 8. RAMON RAGA. 9. JOSEP LABERNIA. Queden encara per determinar les demés posicions.



NOTICIARI

Ulldecona

-El Dilluns 23 de Març el Pantà tenia 9.272.020 m3, i en seguida entrant. S'havia batut el record del 24-6-84 amb els seus 9.207.000 m3, lo màxim a que s'havia arribat mai.

-Gonçal Yvars Rodríguez, advocat i fill d'Ulldecona es noticia aquestos dies i diriem des-de fa temps ja. Cal dir que es l'advocat laboralista de BERND SCHUSTER en el cas que l'enfronta al Barça.

-També un altre fill d'Ulldecona, LLUIS FUSTE PALLARÈS, ha estat noticia darrerament. Director de la SOCIETE GRALE DE BANQUE a Barcelona ha estat el guanyador de la medalla d'or a la millor previsió bursàtil internacional del 1.986.

-El proper dia 25 d'Abril s'inaugurarà la nova Casa de Cultura amb les seues diverses dependències, coincidint amb l'homenatge que es farà al Sr. MIQUEL QUEROL, Premi Nacional de Música-1.986. Creiem que per al nostre poble esdevindrà tot un aconeteiximent.



Hi ha una dita espanyola que diu: "Els catalans, de les pedres en fan pans". No es tracta, evidentment, d'insinuar que som gent que fa miracles impossibles. Crec que la frase reflecteix la sorpresa d'antics viatgers castellans en veure els marges que hi ha a les nostres muntanyes, els quals permetien d'aprofitar la terra pel conreu.

Ara bé, el que no diu l'adagi és qui es menja el pa fruit del nostre enginy i del nostre esforç? Els catalans segur que no, perquè encara n'hi ha massa que s'accontenten amb les molles.

A la recentment celebrada Primera Convenció per la Independència Nacional "Catalunya Estat", la ponència que va desvetllar més interès parlava d'aquest tema. Tothom va estar d'acord que el fet que només ens toquin les molles era intuït a grans trets, però sense conèixer-ne les seves veritables dimensions reals quantificades. Al mateix temps, hi hagué una opinió unànime segons la qual calia divulgar al màxim les xifres en qüestió: "Perquè la butxaca és sagrada per als catalans", afegien. La realitat ens diu que, ara com ara, això no és pas veritat del tot.

Una de les grans diferències qualitatives entre els independentistes democràtics i els autonomistes o regionalistes és precisament

-LA LLEI D'ORGANITZACIÓ TERRITORIAL DE CATALUNYA

Aquests dies s'està discutint al nostre Parlament, una de les Lleis més importants que s'han fet i que mes poden afectar el nostre futur desenvolupament. Es tracta de decidir quin model d'organització territorial tindrem. Es evident que la divisió provincial actual mai ha agradat als catalans en general, es artificiosa i mancada de base pràctica. Cal trobar un model que elimine tanta i tanta administració i burocràcia com tenim ara. Les comarques serveixen molt millor que les provincies les necessitats dels ciutadans, i des-de elles s'ha de treballar el futur. Per la seua importància en seguirem parlant i comentant com ha quedat tot.

Quantificar la diferència entre els impostos que paguem els catalans i els diners que després reverteixen per part de l'Estat en realitzacions concretes al nostre país va ser objecte d'una de les ponències més seguides de la recent convenció independentista

celebrada a Barcelona. Joan Crexell analitza aquesta qüestió i en treu conseqüències sobre la diferència d'enfocament entre autonomistes i independentistes al voltant d'un tema tan polèmic com és aquest.

OPINIÓ **Que bones que són les molles!**
Joan Crexell "DIARI DE BARCELONA"
Historiador i periodista 24-3-87

la visió econòmica de Catalunya. En efecte, els primers, en tenir una visió global -és a dir, nacional- del fet català, posem el dit en la nafra amb tota la nostra intenció. Anem més enllà, per tant, de l'enfocament regionalista-autonomista de Catalunya, el qual posa l'accent en la llengua, la cultura, el possibilisme, el futur del país, l'economia, etcètera, sempre en funció d'Espanya.

El llibre més conegut de Francesc Cambó és el titulat *Per la concòrdia (amb Espanya)*, títol sorprenent perquè fou escrit durant la dictadura anticatalana de Primo de Rivera, i llibre encara paradigmàtic per als autonomistes conservadors d'avui en dia. Bé, en aquesta obra el líder de la Lliga diu que l'independentisme és un sentiment reflex davant la impossibilitat d'una solució harmònica del

fet català dins el marc de l'Estat espanyol, sentiment que apareix quan "la catalanofòbia s'accentua".

Segons aquesta hipòtesi, durant els primers anys del franquisme, definits per l'historiador Josep Benet com un intent de genocidi cultural de Catalunya, l'independentisme hauria d'haver crescut fins a proporcions inimaginables. Però no fou així. L'independentisme ha començat a créixer, sobretot entre la joventut, d'ençà precisament del restabliment de les llibertats democràtiques i d'un mínim de reconeixement de l'especificitat de Catalunya amb l'actual minso Estatut.

Això que acabo de dir hauria de fer reflexionar molta gent, en especial aquells qui estan preocupats per aquest auge. En efecte, ha quedat demostrat que el ter-

reny abonat per a l'expansió del sentiment independentista es dona justament en un sistema democràtic i amb un mínim d'autogovern. Això és així perquè la llibertat permet la difusió de l'ideal d'independència i també perquè l'autonomia es demostra incapaç d'ofereir solucions als problemes plantejats, a part, és clar, de les atzagues, ara "democràtiques", dels diferents governs espanyols de torn.

L'autonomisme és conscient d'aquesta realitat, és a dir, de la seva provisionalitat en la història. En aquest sentit no ens ha d'estranyar una frase llegida a la publicació confidencial *Noticari de Catalunya*, revista sense ni tan sols peu d'impremta i atribuïble a Convergència: "Lo que entre otras cosas representan Jordi Pujol y Ciu es ser un muro de contención

ante el creciente independentismo". Com que el butlletí està redactat en espanyol, és de suposar que va ser distribuït als cercles polítics, econòmics, periodístics, etcètera, de la capital de l'Estat, tot atorgant a partit i persona una missió que crec ben poc galdosa i ben poc catalanista. Al cap i a la fi, aquest voler barrar el pas a l'independentisme representa, en el fons, un intent de voler fossilitzar el present. I també un intent de retardar al màxim que el sentiment independentista solucioni la seva gran mancança: una formulació política democràtica pròpia que li permeti de ser votat per àmplies capes de la població catalana.

El nostre col·lectiu interès per saber el que ens costa als catalans el fet de formar part de l'Estat espanyol, crec que és positiu. Positiu, sobretot, perquè aquest és un aspecte de la nostra realitat nacional que bé podem dir que no en parla gairebé ningú, tot i ser important, per no dir fonamental. Aleshores, quan es demostra que la diferència entre l'aportació catalana i la despesa de l'Estat al nostre país és d'un bilió i mig de pessetes anuals, és evident que el que és inviàble és el sistema autonòmic per a solucionar els greus problemes de Catalunya. I quan s'afegeix que amb aquest bilió i mig podríem finançar totalment, entre altres coses, els nostres propis ministeris de Defensa, Interior, Justícia i Assumptes Exteriors, la viabilitat de la independència com a fita primer i com a mitjà per a després poder continuar endavant, es fa palesa. A això cal afegir-hi que és una qüestió d'interès per a tots els catalans, incloent-hi els d'adopció ja que, sens dubte, ells en seran els més beneficiats.

Aleshores, quan sentim parlar els representants autonomistes de l'èxit aconseguit en el nou sistema de finançament de la Generalitat, se'ns acut aquesta frase: "Que bones que són les molles per a molts".

Joan Crexell

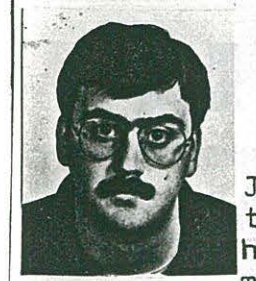
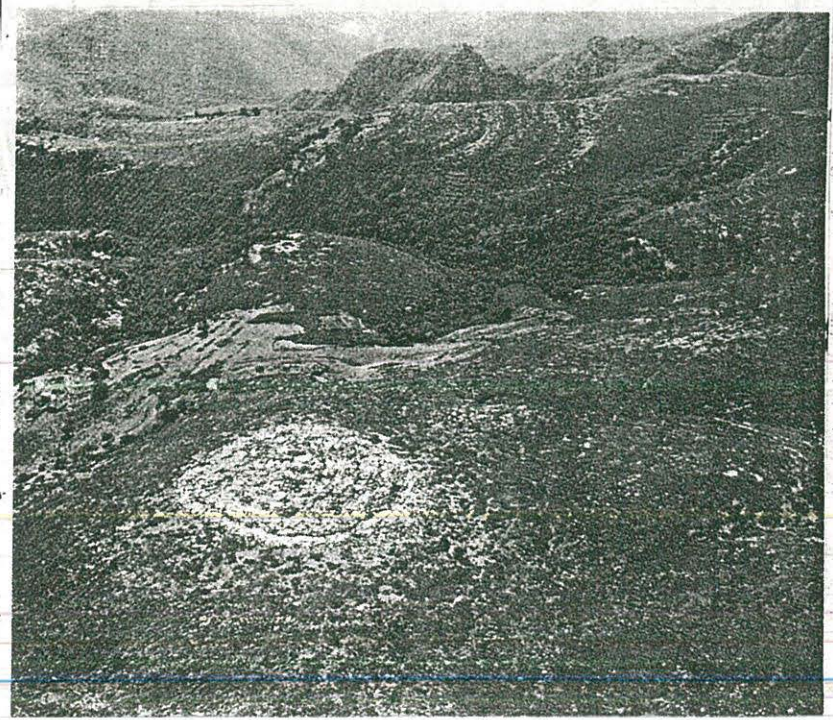
Que al Montsià hi vivia gent ja fa molts anys ja ho sabem, en teniem proves, però ara en tenim encara mes, i molt importants.

La descoberta es impressionant, tot i que les dades encara son inexactes.

Caldrà seguir amb atenció els esdeveniments, i visitar la zona amb tot el respecte que ens mereix el Montsià, per cert ¿quan s'aturen les extraccions? Això també es història, dolenta de moment.

Si hi ha lleis que permeten la barbaritat que s'està fent al Montsià, son injustes.

Enllosat megalític circular de Mata-Redona



ENTREVISTA

Josep Ausensi Estellé, 27 anys (en fa tres que és metge) i fill d'Ulldecona ha obtingut per oposició un càrrec de metge-director del "Centre de Planificació Familiar" que ha estat inaugurat aquesta setmana a Tortosa, per iniciativa de l'Ajuntament de la ciutat de l'Ebre i un col·lectiu de dones feministes de la mateixa ciutat. Abans, ja havia fet alguna substitució al poble, on treballava, des del febrer del 86, al "planning" local. En el nou centre oferiran aquests serveis; -Informació i assessorament sobre els diferents mètodes anticonceptius, amb control mèdic. També s'hi informará sobre problemes d'esterilitat. -Diagnòstic precoç dels càncers genital i mamari. -Diagnòstic i tractament malalties transmissió sexual. -Assessorament en problemes sexuals de la parella. El centre està orientat de cara als grups socials que no poden accedir a la privada (joves i gent amb pocs recursos econòmics). No han faltat tampoc les crítiques destructives acostumades, però Josep s'en sortirà bé perquè té ganes de treballar i fer-ho bé. Només fa falta que la gent se sensibilitze que és un servei necessari i profitós i que comencem a perdre la vergonya que ens han fet tindre respecte tot allò relacionat amb el sexe. Els dijous i els divendres també faran sortides informatives a escoles i instituts comarcals. L'horari és de 10 a 2 i de 4 a 8 (Tf. 44 65 70). També hi treballen dues noies més del poble: Patty com a consultora administrativa i Neus, que porta l'assessorament psicològic desinteressadament.

ESPORTS

Mal Partit, Derrota i Gol d'Amadzu.

Futbol Sala

CAMPIONAT D'HIVERN 86 - 87
7ª JORNADA DEL PLAY - OFF

REBOST - HUMANES STARS	5 - 2
ANGELS - KOLEKTIU OI	7 - 4
ESCACS - ALMORRANES	1 - 5
ANONIMS - XARXA	10 - 0
WAT - 69 - MOTOS VIDAL	1 - 0
CASA SEVERINO - P. BARCA	11 - 4

Futbol

GRUP XV

Camarlense - Ampost	3-1
S. Bàrbara - Ulldecona	2-1
Roquetense - Perelló	1-0
Montroig - Batea	4-0
Jesús Maria - Ginestar	4-1
Falset - La Cava	1-0
Oleastrum - L'Ametlla	1-2
Flix - Benillafet	5-2
S. Jaume E. - Masdenverge	3-2

La Cava	25	15	6	4	54	19	36	+12
L'Ametlla	25	15	5	5	57	40	35	+11
Batea	25	12	8	5	51	39	32	+6
Ulldecona	25	14	3	8	60	27	31	+5
Jesús Maria	25	13	5	7	59	32	31	+5
S. Bàrbara	25	12	6	7	44	42	30	+4
Camarlense	25	11	7	7	44	34	29	+3
Ginestar	24	12	3	9	42	43	27	+3
Perelló	25	10	5	10	35	37	25	-1
Roquetense	25	8	8	9	39	41	24	-2
Falset	25	10	4	11	34	38	24	-2
Masdenverge	24	8	5	11	42	48	21	-3
Montroig	24	7	6	11	48	47	20	-2
Benillafet	24	6	8	10	39	53	20	-2
Ampost	25	6	6	13	37	53	18	-8
Flix	25	5	6	14	37	46	16	-8
Oleastrum	25	7	2	16	26	61	16	-8
S. Jaume E.	25	4	3	18	36	85	11	-13

CLASSIFICACIONS

ANONIMS	7	7	0	0	56	13	14
CASA SEVERINO	7	5	0	2	38	29	10
HUMANES STARS	7	3	0	4	25	35	6
REBOST	7	3	0	4	20	30	6
PENYA BARCA	7	2	0	5	32	46	4
XARXA	7	1	0	6	10	30	2
WAT - 69	7	5	1	1	31	12	11
KOLEKTIU OI	7	5	1	1	33	23	11
ANGELS	7	3	1	3	20	31	7
ALMORRANES	7	3	0	3	24	27	6
MOTOS VIDAL	7	2	1	4	28	25	5
ESCACS	7	1	0	6	17	35	2

LLETRES

EL NOSTRE PA DE CADA DIA

Vull explicar-vos una petita història que el que té de senzilla ho té de gran.

Una família, els pares i dos fills, la nena vuir anys i el nen sis, són dos quarts de deu. Han acabat de sopar; el pare diu als nens:

-Es hora d'anar a dormir. El pare es queda a la taula assaborint un cafè.

Els dos nens entre rialla i rialla s'anaven posant el pijama, tot seguit es posaren al llit, el pare anà a fer-los un petó per desitjar-los un bon son, i se'n tornà a taula per seguir bevent el seu cafè, assegut a la taula pensant en les seves coses. Sentia el xiuxiueig dels seus fills resant les oracions de la nit. Resaven aquelles oracions que gairebé tothom ha resat, aquelles oracions que es transmeten de pares a fills. El pare els escoltava recordant amb nostàlgia; tot d'una el xiuxiueig va canviar de to, el pare prestà més atenció i va sentir: "Padre nuestro que estás en el cielo..." El pare s'aixecà de la taula i anà a la cambra dels seus fills.

El pare entrà a la cambra.

Pare.- Nens, què feu?

Nens.- Què no ho veus, pare? Estem resant.

Pare.-Sí, ja veig que reseu, però... qui és Déu?

Nens.- Pare, quines coses dius? Déu és el creador de totes les coses, Déu és el Pare de tots, Déu és el nostre Pare.

Pare.- Dons, si Déu és el vostre Pare, per què li parleu diferent de com em parleu a mi?

Per què li parleu en una llengua que no és la dels vostres pares?, no sabeu que Déu vol que li parleu amb el cor?

JOAN VALLS.

DARRERA BORA ESPORTIVA

Les sospites que teniem s'han confirmat.

NUÑEZ i SCHUSTER, bojos. L'un li ofereix 240 mil. l'altre els rebutja.

El que no diuen els diaris es que en pensa el soci de tot aquest merder. Probablement ni l'un mereix ser president ni l'altre jugador. Dit.